

10 februari 2008

Jaargang 2nr. 20

Een mailtje graag als
U verder geen
nieuwsbrieven meer
wilt ontvangen.

*Van moedermelk
naar amfetamine,*

*Uw dochter beet
voortaan...*

Rilatine.

Precies 1 jaar na de publicatie van Medische Megablunder komt de aap uit de mouw.

Want na een jaar is dit geen megablunder meer, voortaan noemt deze perverse klantenbinding een **medische megamisdad**.

Dokters en universiteiten werden jarenlang door de industrie geprostitueerd om patiënten de psychiatrie en de dood in te jagen.

Men maakte hen wijs dat de medicatie veilig was omdat men voor hen het werkingsmechanisme verborgen hield, zodat men alleen maar kon focussen op de gunstige (pedagogische) effecten van zware doping.

Het principe van de evidence based medicine was geboren: kennis over medicatie is voortaan overbodig.

Een schande voor dokters en universiteiten die hun wetenschappelijke bagage zomaar inslikten als er geld en macht voor in de plaats kwamen.

In de media gaan dokters en universiteiten nu proberen het eigen imago te redden.

Maar kwam onlangs ook niet een universiteitsprofessor en grote promotor-dealer uitgebreid in de media met een alarmerende kreet voor meer kinderpsychiaters?

Jarenlang drogeerde men kinderen tot men ze vakkundig dwangmatig psychotisch en dociel kreeg (een verzesvoudiging in de psychiatrie de laatste vier jaar) en als het doel bereikt werd gaan de handjes in paniek de hoogte in... men kan het niet meer alleen aan !

Als bijwerking van methylphenidaat geeft de literatuur toch aan dat ADHD-symptomen kunnen verergeren, maar voor kinderpsychiaters en patiëntenverenigingen (Zitstil, Balans) klonk zoiets natuurlijk als muziek in de oren.

De grote tovertruuk die men bij de uitvinding van ADHD heeft gebruikt is dat men de symptomen van gezonde kinderen als een aandoening heeft beschreven, terwijl men heel goed wist dat men met het chronisch toedienen van hoge doseringen harddrugs die kinderen zo psychotisch kon maken, zodat ze dan nog aan andere en nieuwe kenmerken van ADHD konden gaan lijden.

Men vermeed tactvol om die nieuwe symptomen psychotisch gedrag te noemen, maar intussen diende men dan wel antipsychotica (Rispedal, Dipiperon) toe, zagezegd tegen de karakterstoornissen die (ook) aan de nieuw uitgevonden ziekte zouden te wijten zijn.

De manier waarop cocaïne en amfetamineproducten het zenuwstelsel chemisch verwoesten leg ik (weliswaar fysiologisch en chemisch) uit op mijn presentaties (eerstvolgende op 17 en 24 februari in Amsterdam).

Omdat het commercieel niet verstandig zou geweest zijn om het wel bekende werkingsmechanisme ook op de bijsluiter te plaatsen heeft men bij het ontstaan van de aandoening beslist om de kennis van die werking als onbekend te beschouwen.

Zoals eerder aangetoond, konden universiteiten en dokters met wat geld en invloed heel gemakkelijk over de streep getrokken worden.

Nu spartelen ze.

Het is godgeklaagd dat miljoenen aan geld nu in wetenschappelijke (commerciële) onderzoeken worden gestopt alleen maar met de bedoeling om te proberen aan te tonen op welke manier de gevarenreflex (fight or flight) therapeutisch heilzaam zou moeten zijn, waarmee het zenuwstelsel reageert, als men het chronisch gaat verwoesten.

Met geld en macht plaatst men oogkleppen op wetenschappers en men laat ze fabeltjes over stoffetjes en onevenwichten uitvinden, die iedereen dan nog gaat geloven, als ze maar hun mond houden en zwijgen over de verwoesting die men daarvoor bij de patiënten gaat aanrichten.

Dit is geen megablunder meer, dit is een megamisdad.

Toen in november 2007 bekend raakte dat ADHD-medicatie eigenlijk op lange termijn niet werkt en alleen maar negatieve effecten had (om onrust te vermijden verzwegen men dan nog de sterfgevallen, de hersenletsels en de botontkalking en wees onschuldig naar de zichtbare groeistoornissen), heette het dat die medicatie voor veel patiënten een wereld van verschil heeft betekend.

Dat is zo: iedereen die zich drogeert presteert beter.

Pantani en Jimenez beleven nu een (oneindige) wereld van verschil.

Alleen (kinder)psychiaters kennen nog niet de werelden van cocaïne en amfetamineverslaafden.

Hun enige kennis, zoals nu blijkt, ligt op het vlak van de lucratieve klantenbinding door het dealen van legale harddrugs.

Toch merkwaardig dat niemand in de geneeskunde schijnt te weten dat onlangs bij FDA een ander cocaïneproduct Champix op 1 week tijd goed was voor maar liefst 55 zelfmoordmeldingen.

Zal nu ook eindelijk bekend raken dat al die Rilatineslachtoffertjes die doodvielen door een pulmonaire hypertensie eigenlijk geen aangeboren hartziekte hadden, maar gewoon vergiftigd werden door een opgedrongen toxicomanie die ze op die leeftijd eigenlijk niet aankonden?.

Evidence based medicine-geneesheren konden immers niet weten dat je van veilig gewaande ('werking onbekend') medicatie wel kunt doodvallen.

Een misdaad door een megablunder, of alleen maar door ongebreidelde zucht naar geld en macht en verschrikkelijk veel... onkunde.

Zou men nu al niet een klein beetje meer beschaamd moeten zijn?

De media hebben in dit land een verbond met de farmaceutische industrie om geen negatieve info over geneesmiddelen te verspreiden.

Merkwaardig hoe 'pseudo-objectief' de berichtgeving wordt gebracht en hoe men dokters als dealers van harddrugs bij kinderen ontziet.

Apotheker Fernand Haesbrouck.

Uw dochter heet voortaan Ritaline

Een land vol psychologen en proleten
laat haar kinderen pillen vreten.
Wee, de verguisde ouder in 't verzet!
Die raakt aanstonds uit 't gezag gezet.

Dwarse kinderen zijn uitgestorven,
moderne kennis is nu verworven.
Jeugdzorg vervult haar taken,
zal ieder verzet wel chemisch kraken.

Ontmoederde kunstwezen,
mogen nog het ergste vrezen
Met een chemisch gesloopt brein
nooit jezelf meer te mogen zijn

Wij zullen 't u zeker niet vergeven.
Wij gunnen u geen moederleven.
Van moedermelk naar amfetamine,
uw dochter heet voortaan Ritaline

Uit Ontmoedering